

ת"פ 30669/06 - מדינת ישראל נגד ניקיטה קוולוב

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 16-06-30669 מדינת ישראל נ' קוולוב(עוצר)

בפני כב' השופט אברהם אלקיים, סגן נשיא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ניקיטה קוולוב (עוצר)
הנאשם

גמר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבודות כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון שלא כולל הסכמה לעניין העונש (כתב האישום המתוקן סומן באות א' והסדר הטיעון סומן באות ב').

כתב האישום המתוקן כולל שני אישומים. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 5.6.2016 בסמוך לשעה 11:00 צעדה המתלוננת ברחוב, הנאשם ניגש אליה בהליכה מהירה משר בחזקה שרשרת זהב שענדיה על צווארها ונמלט מהמקום כשסוגר שרשרת ידו, המתלוננת החלה לרדוף אחריו אך משהבינה כי שרשרת נפללה לתוך שמלה חדלה מהמרדף, למתלוננת נגרמה אדמנויות בצווארה ובאייזור בית החזה ונקרע צווארון שמלה.

בהתאם לכך הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון לשוד, עבירה לפי סעיפים 402(א) ו-25 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן - החוק).

על פי עובדות האישום השני, שהבחן הנאשם כי לא הצליח לשדוד את שרשרת, שב הנאשם למקום חיפש את שרשרת ומלא מצא אותה, הבחן באישה שזיהותה אינה ידועה, הוא ניגש אליה תקף אותה בכך שמשרבחזקה שרשרת זהב שענדיה על צווארها, קרע את שרשרת ונמלט מהמקום. עובי אוורה העניקו את המשטרה והנאשם נתפס.

בהתאם לכך הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה לשם גנבה- עבירה לפי סעיף 381(א)(2) לחוק גנבה עבירה לפי סעיפים 383 ו-384 לחוק.

ראיות לעונש

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

.2. המאשימה הגישה את רשימת מאסריו של הנאשם וגולן הרשעוטיו (ט/1).

למרות גלו הצעיר, לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות, ההורשה האחרונה מיום 23.5.2016 ב-23.5.2016 בגין עבירה של תקיפה סתם הוא נדון באותו תיק (ת"פ 55666-01-16 שלום חיפה, הוגש וסומן ט/3) ל-4.5 חודשים מאסר בפועל ו-5 חודשים מאסר על תנאי שהוא בר הפעלה, הנאשם שוחרר ממאסרו ביום 25.5.2016.

הרשעתו השנייה, מיום 27.1.2016 בגין עבירות של חצתת רכב, חבלה במכשיר, קשרת קשור לפשע, שימוש ברכב ללא רשות ופגיעה בפרטיות, הוא נדון באותו תיק (ת"פ 27146-11-14 שלום חיפה, הוגש וסומן ט/2) ל-4 חודשים מאסר בעבודות שירות ול-5 חודשים מאסר מותנה שגם הוא בר הפעלה באותו תיק זה. בשל מעצרו של הנאשם וחוסר האפשרות לבצע עבודות שירות הנאשם הוא נשא בעונש של 4 חודשים מאסר בפועל מיום 18.7.2016 ועד ליום 17.11.2016 תקופה בה כבר היה עצור באותו שלפני.

הרשעתו הראשונה של הנאשם היא מיום 9.7.2015 בגין עבירה של תקיפה סתם והזק לרכוש במכשיר, בגין נדון בבית משפט שלום בחיפה למאסר על תנאי.

תקיר שירות המבחן

לאחר סקירת נסיבות חייו המורכבות והתמכרותו לסמים, קצינת המבחן נמנעה מהמליצה טיפולית, להערכתה ללא שילובו בהליך טיפולי ייעודי בתחום צריית חומרים ממיכרים, הסיכון להישנות עבירות הוא גבוה. לאור החזרה לבצע עבודות, שימוש מתמשך בסמים וחוסר הרתעה מהליכים משפטיים קודמים והעדר אפיק שיקומי מתאים במסגרת הקהילה, הומלץ לשירות בתיה הסוחר לשקל שילובו בהליך טיפול מותאם לצרכיו.

למצית טענות הצדדים

3. בטיעונו בכתב (ט/4) ובעל פה ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת מעשיו של הנאשם, ביקש לראות בכל אישום איירוע בפני עצמו ולקבוע מתחם עונש הולם לעבירה ניסיון שוד בין 3 ל-5 שנים מאסר וביחס לעבירה תקיפה לשם גנבה וגנבה מתחם שבין 12 ל-24 חודשים מאסר ולקבוע בהתאם עונש של מספר שנים מאסר בפועל, להפעיל את שני עוני הmanscapה המותנה במצבבר ביניהם ובמצטבר לעונש המאסר באותו תיק זה, ולא לנכوت את התקופה בה היה הנאשם אסיר. בנוסף להטלת מאסר על תנאי ממשמעתי, קנס כבד ופיצויים הולמים.

חומרה יתרה מצא ב"כ המאשימה בעובדה כי הנאשם שוחרר ממאסר באותו יום 25.5.2016 ומספר ימים לאחר מכן ביצע את העבירות באותו תיק זה. הוא הפנה למדייניות הענישה ועל הצורך לבער את התופעה של ביצוע עבירות שוד, לעברו הפלילי של הנאשם וביצוע המעשים כשתלוים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים, לתמיכת בטענותיו הפנה לפסקי דין בהם בעבירות שוד הוטלו עונשי מאסר בפועל לתקופות של 27,30,48 חודשים ובנסיבות דומות נקבע מתחם שבין 20 ל-40 חודשים מאסר. ביחס לעבירות תקיפה לשם גנבה הפנה לפסקי דין בהם הוטלו עונשים של 8,10,18 חודשים מאסר בפועל.

4. הסגנון בטיעוני בכתב (ס/1) ובעל פה ביקש לראות בשני האישומים אירוע אחד, ניתח פסק דין שונים והעיריך כי ענישה של מספר חודשים החופפת ברובה את תקופת מעצרו של הנאשם נמצאת במתחם הענישה ההולם שהוא צריך לעמוד על עונש מאסר שבין 6 ל-24 חודשים.

מאחר וזה הפעם הראשונה שהנאשםណدون למאסר ארוך בכלא של בגיןים יש לטענתו להשאייר פתח לשיקום ולצמצם את פרק הזמן בו ישאה במאסר. בטיעוני ניתח את נסיבותיו האישיות והמורכבות של הנאשם כפי שפורטו בתסוקיר שירות המבחן, ביקש להתייחס לגילו הצעיר, להתייחס לתקון המשמעותי של כתוב האישום, להודאותו מהירה של הנאשם, לחיסכון בזמן השיפוטי ולקיחת האחריות וכן להסתפק במאסר מידתי וקצר. הסגנון הסכים כי ניתן לקבוע כי שני עונשי המאסר המותנה יופעלו במצטבר, אך לאחר ושאליה זו נתונה לשיקול דעתו של בית משפט בהתחשב בנסיבות המיחודות של תיק זה ביקש כי העונשים יופעלו בחופף ביניהם ובחופף לעונש המאסר בתיק, ובנוסף ביקש לנכונות את מלאו ימי המעצר לרבות הימים בהם היה אסיר/עציר בשל העובדה כי מעצרו כאסיר הביא לפגיעה בתנאיו.

בטיעוני הסביר כי בעת עriticת התסוקיר הנאשם נשא בעונש מאסר כך שיכולות הטיפול והשיקום היו מוגבלות, בהבירות כי התסוקיר מתאר תמנונת מצב של בחור צער שזקוק לעזרה.

עונש מאסר ממושך יפגע בנאשם ובמשפחהו, תוך שהוא הפנה לפגיעה באימנו שהגיעה לכל הדיונים והביעה בתום הטיעונים דאגה לקשה התמודדות של הנאשם בכלא של בגיןים.

חשוב לציין כי הסגנון הדגיש כי הנאשם אינו חוזר בו מהודאותו אך לדבריו ניתן לראות כי נסיבות ביצוע עבירות ניסיון שוד הין ברף התחיתון והן דומות יותר לעבירה של תקיפה לשם גנבה שהיא עבירה בסמכות בית משפט שלום. לתמיכה בטענותיו הפנה לפסקי דין שונים בעבירות אלו בהם העונשים נעים מעבודות של"צ ועד שנת מאסר.

בתום הטיעונים הנאשם הביע צער וחרטה כינה את מעשיו מעשיים שפלים והסביר כי מיד עם מעצרו הודה במיחס לו והשתנתה חשבתו. בתיאור נגע לב ובגלוּי לב הוא העלה על הכתב בצורה מפורטת (4 עמודים) (ס/2) את "סיפור חייו" כמו שהוא כינה את מכתבו ובו תיאור נסיבות חייו הקשיים, מגיל 14 עת הפרק למכור לסמים ואלכוהול ועד ביצוע העבירות הנוכחות כחמש שנים לאחר מכן. עוד הסביר כי כתת הוא מבין את הסבל שגרם לשתי הנשים ולמעשה זעק במכתו לטיפול כדי להיגמל מסמים.

דין

اكדמה مليין

הת קישיתי להבין את טיעוני הסגנון בתחילת טיעוניו, השתמע לאורה כי הנאשם הודה בעובדות האישום הראשון שמדוברות עבירה של ניסיון שוד למרות שלכאורה לא מדובר בניסיון שוד. כמתואר בפרוטוקול הדיון בקשרי הבהירה מהסגנון תוך הדגשת כי אתר לנאים לחזור בו מהודאותו, רק לאחר שהנאשם והסגנון הבירוי חד

משמעות כי הנאשם מודה בכל המויכס לו לרבות ניסיון שוד הושלמו הטיעונים לעונש.

מיותר להזכיר כי כאשר מדובר בכתב אישום מתוקן שהוא תוצר של הסדר טיעון, אל לו לבית המשפט להזקק לעובדות או לנسبות שלא נכללו בכתב האישום, שבעובדותיו הודה הנאשם. ראו לעניין זה ע"פ 3060/15 אבו 623/16 פינטו נגד מדינת ישראל (21.7.2015), ע"פ 4301/15 פינטו נגד מדינת ישראל (5.1.2016) ודנ"פ 16 פינטו נגד מדינת ישראל (8.2.2016).

האם מדובר בשני איוריםقطענות המאשימה או אירוע אחדقطענת הסגנון

לאחר בוחנת טענות הצדדים אני סבור כי יש לקבוע שהעבירות בוצעו כחלק מאירוע אחד, למרות שמדובר במשעים שונים; ביחס לנסיבות שונות.

די בעין בעובדות האישום השני כדי לראות שמדובר באירוע אחד. הנאשם משך שרשרת מצווארת של המתלוננת כמתואר באישום הראשון, נמלט מהמקום ומצא כי בידו נשאר רק הסוגר של השרשת, זמן קצר לאחר האירוע שב הנאשם למקום וחיפש את השרשת, לפטע הבחן באישה אחרת אז החליט למשש את תכניתו המקורית, לזהות הקרבן כМОבן לא הייתה חשיבות מבחינתו.

תיאור זה מצביע על תכנית עברית אחת, זאת לגבי האינטראסים המוגנים ועל קשר הדוק בין שני האישומים וכך אני קובע כי מדובר באירוע אחד. ובהתאם לכך אקבע מתחם עונש הולם אחד לאירוע הכלול, בעת קביעת גבולות המתחם ATIICHIS לעובדה כי האירוע התפשט לשני מעשים, ונפגעו שתי נשים, ראו לעניין זה ע"פ 15/13 4702 עביד נגד מדינת ישראל (20.4.2016) וע"פ 5668/13 מזרחי נ' מדינת ישראל (17.3.2016) (להלן – עניין מזרחי), בו מנתח כב' השופט נ' סולברג גם את הזכיר חוק העונשין (הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בענישה - תיקונים שונים), התשע"ג-2015.

למעשה אני סבור כי יש הבדל בין קביעת שני מתחמים לשני איורים או מתחם לאירוע אחד המורכב משני מעשים ואפנה בעניין זה לפסק דין של הנשיה כב' השופט מרים נאור בעניין מזרחי הנ"ל:

"גם לו היו קובעים כי מדובר במספר איורים, שבಗינם יש להטיל כאמור עונש כולל, לא הייתה משתנה מסקנה זו. במסגרת קביעתו של עונש כולל בגין כמה איורים, על בית המשפט להתחשב, בין היתר, במספר העבירות, בתדி�ותן ובזיקה ביניהן (סעיף 40(ג) לחוק העונשין".

מתחם העונש ההולם

5. הנאשם פגע פגעה לא חמורה בערכיהם חברתיים שנעודו להגן על שלמות גופם ונפשם של עברי האורח, תחושת הביטחון האישי של כל הציבור, כבודן וקנין של נפגעות העבירות.

ה הנאשם ניסה לשוד שרשרת מצווארת של המתלוננת בדרך של משיכה בחזקה שגד גרמה לה לאדומותיות

בצואר ובאזור בית החזה ולקריית צוארון שמלה, ומשיכת החזקה של שרשראות אותה גנבת מהתואר באישום השני. מעובדות כתוב האישום המתוקן לא עולה תכונן מוקדם אלא דחף רגעי מצדיו של הנאשם.

אשר למדיניות הענישה מנעד הענישה בעבירות ניסיון שוד (או שוד) הוא רחב מאד, בין השאר בהתחשב בנסיבות הקרבן והאמצעי בו עשה שימוש הנאשם, במקרה זה פעל הנאשם בלבד כלפי נשים בצהרים ים ובאלימות המתקrbת לرف התחתון.

עוד חשוב לציין כי על רמת הענישה ניתן ללמידה מהעונשים המקסימליים הקבועים בחוק, הצדדים שונים מה בסדר הטיעון כי הוראת החיקוק בעבירה ניסיון שוד תהיה לפי הסעיף הקבוע לעבירה העיקרית 402(א) ביחד עם הסעיף הכללי לעבירה ניסיון סעיף 25, למטרות שהמחוקק קבע עבירה מיוחדת של ניסיון שוד, סעיף 403 לחוק שהעונש הקבוע לצידה הוא 7 שנות מאסר (ראו עמוד 6 לסייעי המאשימה ט/4 בהם מדובר על עונש מקסימלי של 14 שנה). לאחר והסדר הטיעון אינו כולל הסכמה לעניין העונש בשאלת זו אתייחס לעונש הקבוע בחוק בגין העבירה הספרטטיבית של ניסיון שוד. לגבי העבירות באישום השני, תקיפה לשם גנבה וגןבה, העונש המקסימלי עומד על 3 שנות מאסר.

בע"פ 7952/15 אטובראן נגד מדינת ישראל (20.4.2016) התרבורה מדיניות הענישה בעבירה של ניסיון שוד, באותו מקרה הנסיבות היו חמורות יותר הנאשם ניסה לשוד עוברת אורח ולמיוש כוונתו נאבק בה באלים, הפילה לקרקע וגרר אותה מספר מטרים לאורך הכביש וכך נקבע באותו מקרה:

"אכן, בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה של עבירת השוד הפוגעת פרט לנפגעי העבירה עצמן גם בתחום הביטחון של הציבור כולו, ועל הצורך בעונשים ממשיים ההולמים את חומרתה ואת נזקיה...ואולם, חשוב לציין כי עבירת השוד "לבשת [עבירת השוד] פנים וצורות רבות וקביעת מתחמי הענישה ההולמים בגין מגוונת" (ע"פ 4841/13 ספי' ב' מדינת ישראל, פסקה י"א (6.2.2014)). כך, אין דינו של שוד המבוצע בנסיבות באישוןليلא לאחר תכונן מוקדם וטור שימוש בשנק, כדי שוד המבוצע באופן ספונטני ובלתי מתוכנן על-ידי היחיד... למעשה הפסיקה חוזרת וקבעה כי במקרים כבעניינו, בהם בוצעו מעשים ללא תכונן מוקדם, ללא שימוש בשנק ומבל שגרכמו לנפגעי העבירה נזקים חמורים, יעמוד מתחם הענישה בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 28 חודשים מאסר בפועל".

ראו ע"פ 4125/14 חרב נגד מדינת ישראל (6.1.2015) באותו מקרה ניסה המערער לשוד חנות מכללת באמצעות אקדח דמי, הוא הורשע בעבירה של ניסיון שוד לפי סעיפים 402(א) ו-25 לחוק. מעשו היו פרי תכנון מוקדם וכך נקבע בבית משפט:

"מעשה השוד במקרה דנן לא בוצע באופן ספונטני, ... בהינתן רמת האלים שהופעלה נגד המתלוון במקרה דנן, אשר לא הייתה מן הנסיבות (סעיף 40ט(10) לחוק), ואף כי אין להמעיט מן הנסיבות הנפשיות העוללות להיגרם לנפגע בעבירות שוד, דומה כי הנזק במקרה דנן אינו משמעותי וכי המתלוון הצליח די בקלות להכין את המערער ולהבריחו מן המקום (סעיף 40ט(4) לחוק). פוטנציאלי הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה אף הוא לא היה מן הגבוהים

במקרה דן, בהינתן העובדה שהמעורער השתמש באקדח פלסטיק (סעיף 40ט(3) לחוק).
נסיבות אלה قول יש בהן כדי להשפיע על מתחם העונש ההולם ואני סבורה כי במקרה דן יש
להעמידו על טווח שבין שנה לשוש שנות מאסר בפועל".

ראו גם ע"פ 6862/13 חג'אי נגד מדינת ישראל (7.7.2014) באותו מקרה התברר עניינו של הנאשם שתלש
שרשת מצווארו של עובר אורח, הנאשם הורשע בעבירה השוד המוגמרת לפי סעיף 402(א) לחוק וכך נקבע:

"עבירות של שוד על דרך תקיפה ברחוב פוגעות לא רק בקורבן, אלא בתחוות הביטחון האזרחי
הכללי. אחת הציפיות הראשונות של אנשים היוצאים מביתם לרחובות העיר היא יכולת
להתנהל בביטחון ולא אימה, ולא כל שכן בסביבה היומיומית והמודרנת. על כן, אין מקום לראות
את העבירה שבה נכשל המעורער כעבור קלה, גם אם קיימים מעשי שוד הנעברים בנסיבות
מחמירויות יותר... מתחם העונשה הרاءו למקרים כאלה עומד על הטווח שבין שישה חודשים לבין
28 חודשים מאסר בפועל".

אשר לעבירה של תקיפה לשם גנבה מינעד העונשה אף גדול יותר בעיקר בשל העובדה כי היא מתבררת בבעדי
משפט השלום, המתחמים אליו הם הפנו הסגור בטיעונו משקפים את מדיניות העונשה לעבירה זו בלבד
ممאסר על תנאי ועד 12 חודשים.

6. אשר לנسبות הקשורות ביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק) המעשים לא היו פרי תכנון מוקדם, הנאשם
פגש באקראי את כל אחת מנוגעות העבירות וביצע את זמנו לאלאר. גם הנזק שנגרם או צפוי היה להיגרם
אינו מהחרומים, במקרה הראשון השרשת נשarra בסופו של יומם בחזקתה של המתлонנט, נגרמה לה
אדמיומיות בצוואר וشملתיה נקרה ונשוכנע כי גם הבהלה שפקדה אותה גם שניסתה לתפוס את
הנואם לו איתה זמן לא קצר לאחר מכן, במקרה השני הנאשם גנב את השרשת מצווארה של אשה שלא
אותרה עד היום, במקרה זה לא ידוע אם נגרם נזק פיסי מעבר לכך.

בעת קביעת גבולות המתחם אכך בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, ליד 7.6.1997 שהיה בן 19 שנה במועד
האירוע.

בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם, במדיניות העונשה הנהוגה
ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירות אני קובע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הוא מאסר במתחם שבין 6
ל-24 חודשים מאסר בפועל.

הعونש המתאים

7. סיפור חייו של הנאשם נוגע לב, מגיל 14 הוא הפר למכור לסמים ולמרות גילו הצעיר מצא עצמו מנסה
למן צריכת סמים ואלכוהול ובמקרה שלפניו באמצעות ביצוע עבירות רכוש. בעבר גם אשפוזים (ראו עמוד
3 למסקgor פיסקה רביעית).

שירות המבחן לא המליך על שיקום באמצעות טיפול במסגרת הקהילה בין השאר בשל אי שיתוף פעולה מצד הנאשם לטיפול גמilia מסוימים במסגרת בית הסוהר, בנסיבות אלו העונש המתאים יהיה בתום מתחם העונש ההורם, אך חשובה הערכת שירות המבחן שמצוורת מספר פעמים בתסaurus, בהעדר תכנית טיפול שיקומית הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק הינו גבוה.

בנסיבות אלו נדרש לטעמי איזון לגבי משך התקופה בה ישאה הנאשם במאסר, תקופה שתאפשר שילובו בהיליך גמilia ויעיל מצד אחד ותשאיר פתח של תקווה והפחחת הקשיים עליהם הצבעו הנאשם כשמדבר בצעיר שנושא עונש מאסר בלבד עם בגירים.

.8 אשר לנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה (סעיף 40יא' לחוק), מקובלת עליי טענת הסגנון לפיה מאסר ממושך יפגע בנאשם הצעיר ובאיםו. ראו לעניין התחרבותם בגלוי של הנאשם, ע"פ 8487/15 פלוני נגד מדינת ישראל (8.11.2016), באותו מקרה היה הנאשם בן 18 ו-7 חודשים:

"ראוי להזכיר כי אמן בע"פ 7787 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.2013), ALSO הינה המערער, נקבע כי יש מקום להתייחס במסגרת שיקולי הענישה ליחודיותה של קבוצת ה"בוגרים הצעירים". עם זאת, בפסקה מאוחרת יותר הוטעם כי השיקולים בדבר גילו של הנאשם מוצאים את ביטויים במסגרת השיקולים המתוויים בחוק, כגון יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עונה, לרבות בשל גילו (סעיף 40ט(א)(6) ו-(7)), הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו (סעיף 40יא'(1)); וכן בשיקולי השיקום (סעיף 40ד(א)). בהתאם, נפסק כי יש לבחון שיקולים אלה בכל מקרה של הנאשם "בגיר צעיר" לגופו של המקרה".

באופן בולט לזכותו של הנאשם עומדת נתילת האחריות על מעשיו, במהלך הטיעון לעונש ובמכתבו (ס/2) הוא שב והבהיר כי הוא מודה בכל המិוחס לו, כינה את מעשיו שפליים והביע אמפתיה לסבלן של שתי הנשים בהן פגע. הודהתו חסכה מהמתלוונת לבוא ולהעיד על אותו ניסיון שוד.

אכן ביחסן את נסיבות החיים הקשות של הנאשם שהייתה להן בפועל השפעה על ביצוע העבירות ואפנה בעניין זה לתיאור בתסaurus ובמכתבו של הנאשם.

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, למרות גילו הצעיר הוא הורשע 3 פעמים בעבירות חמורות, וביצע כאמור את העבירות בתיק שלפניו כשותפים ועומדים נגדו שני מאסרים על תנאי (האחרון הוטל ביום 23.5.2016, העבירות בתיק זה בוצעו ביום 5.6.2016).

הסגנון מסכים כי אין מניעה להפעיל את שני המאסרים המותנים במצבם בבקשת המאשימה אך לאחר הדבר ניתן לשיקול דעת בית משפט הוא בקש שלא לעשות כן בהתחשב בנסיבותיו המיחודות של הנאשם.

לענין האפשרות להפעלת שני המאסרים המותנים במצבם אפנה לפסק דין בע"פ 16297-07-14 מדינת ישראל נגד גנאם (18.9.2014). בסופו של יום מקובלת עליי עמדת הסגנון ואני סבור כי בנסיבותיו המיחודות

של תיק זה וחייב מתריצ לנאשם לשפט פעולה על מנת שייגמל מהחומרם הממכרים, העונשים יופעלן בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שטיל בתיק זה.

אשר לניכוי ימי מעצר, בהתחשב בעקרון ההלימה אין הצדקה לנכות ימים בהם נשא הנאשם עונש מאסר בתיק אחר,ATCHASHB BE'OBDAH CI TANAO SH'L ASTIR SHNTON GEM B'ME'AZER K'SHIM YOTR TANAI ASTIR REGIL.

סיכום

לאור האמור לעיל אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

שמונה חודשי מאסר בפועל.

על מנת לתת לנאשם פתח של תקווה ועידוד לעניין שיקומו ובהתחשב כאמור בנסיבות ובפתחות במכתבו (ס/2) אפعال בחופף את שני עונשי המאסר המותנה בני חמישה חודשים מאסר כל אחד (האחד הוטל בת"פ 16-01-33666 שלום חיפה והשני בת"פ 14-11-27146 מחוזי לנוער חיפה) ושניהם ביחד ביחסו למאסר בתיק זה.

כך שבסה"כ ירצה הנאשם עונש של 13 (שלוש עשרה) חודשי מאסר בפועל.

הנאשם נעצר ביום 5.6.2016, במהלך תקופה מעצרו נדון למאסר בו נשא מיום 18.7.2016 ועד 17.11.2016 ולכן יוכו רק הימים בהם היה עציר ולא אסир דהיינו מיום 5.6.2016 ועד 18.7.2016 ומיום 17.11.2016 ועד היום.

שישה חודשי מאסר על תנאי, הנאשם לא ישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שנתיים עבירת אלימות שהיא עוון ווורשע בשל עבירה צאת תוך תקופה התנאי או לאחריה.

שנים עשר חודשי מאסר על תנאי, הנאשם לא ישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שנתיים עבירת אלימות שהיא פשע ווורשע בשל עבירה צאת תוך תקופה התנאי או לאחריה.

בהתחשב בಗילו הצעיר של הנאשם, במאסרו הממושך ובហיקף הפגיעה במתלוננת, לא אחיב אותו לפצוץ את המתלוננת ולא אטייל עליו קנס, אין בקביעה זו כדי למנוע מהמתלוננת באישום הראשון, או נגעת העבירה באישום השני (שלא אותרה עד היום) כדי לטעום פיצוי בהליך נפרד.

אני מפנה את תשומת לב השירות בתי הסוהר להמלצת שירות המבחן לשקל שילובו של הנאשם בהליך טיפול

מותאם לצרכי ואני מצפה מהנאשם לשתף פעולה בכל הליך טיפול

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ו' כסלו תשע"ז, 06 דצמבר 2016, בנסיבות ב"כ המאשימה עו"ד פסקל, הסגנו אסף צברי והנאשם באמצעות שב"ס.